

„Copilulu meu, ȕise tată-seu într'o ȕi: Suntu acum căte-va sęptemăni, de când amu sēmēnatu ogorulu celu de păpușoi. Eri m'amu dusu în'adinsu să-i vėdu: suntu fōrte frumoși; însă de-i vomu mai lasà încă două sau trei ȕile neprășiți, buruenele au să-i înădușe de totu. Ei! când eramu mai tēneru! ce dragu-mi erà, în ȕiori de ȕiuă, pe când vesela ciocărlia cāntă, cu sėpa sėu cōsa pe umėru, să mē ducu la țerină, unde lucramu tōtă ȕiua cu mare plăcere! Dar' acum suntu bėtrānu și slabu și nu mai potu, cum puteamu o-dată! — Bine, tată! m'oiu duce eu să-i prășescu.

A doua ȕi la mănecate, bāetulu luă sėpa pe umėru, și plecā voiosu, la cāmpu. Ajungėndu la ogoru, și mėsurāndu-lu cu ochii în lungu și în latu, se descuragiă.

„Ce pėcatu, gāndi elu; amu să prășescu numai eu singuru, acestu ogoru atātu de spațiosu, buruenosu, și bulgārosu? Nu; este cu neputință, ca unu singuru omu, să fi prășitu vre o-dată uru ogoru așa de lungu și latu ca acesta! — Descuragiatu, bāetulu se întōrsă a casă, și cu rușine spuse tatului seu neputință ce prevedea elu, pentru finirea unei asemenea trebi. — „Nu trebuie să te descuragezi așa de ușoru, dragulu meu bāetu, ȕise bėtrānulu seu tată. Pārerea amăgesce de multe ori. Māne vomu merge împreună și vei vede, că ogorulu nu este așa de mare, cum ți s'a părutu. Multe de aceste amu prășitu eu, pēnē te-amu vėȕutu așa de mare.“

ȕiua viitoare sosi, și tatālu merse la cāmpu, împreună cu bāetulu. — Eca ogorulu! Vei pute ȕice, iubite tată, că nu este fōrte spațiosu? — Da, dragulu meu, ogorulu este c'am spațiosu; dar, noi ilu putemu face, mai puținu spațiosu. Apoi tată-seu, mėsură ȕece pași în lungu, începėndu de la capėtulu ogorului; și acolo oprindu se, înfipse bāetulu în pāmėntu și se puse josu, ȕicėndu: prășescu acum acēstă bucățicā! Bāetulu apucāndu sėpa de cōdă, începū a se roti voinicesce pintre popușoi; și într'o clipă se vėȕu lāngă semnulu, ce-i pusese tată-seu. Totu așa făcėndu ei, peste căte-va ȕile, ajunseră în celu-l-altu capėtu alu ogorului. — Cātu de adevėrate suntu, cele ce amu învățatu în scōlă, ȕise bāetulu: că, *La totu lucrulu, începutulu este greu. Incetulu cu incetulu, departe ajungi. Dă din māni, dacā ȕi'i voea să nu te îneci. Pășescu, dacā voesci să ajungi unde doresci. Lucrėzū, dacā vrei să ai ce mănca.*

Apoi adresindu-se respectuosu cătră tatālu seu, ȕise: îți mulțumescu scumpulu meu tată, pentru că m'ai făcutu să înțelegu și mai bine, cele ce amu învățatu în scōlă. Suntu acum așa de voiosu, în